

Sygn. akt I C 997/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : sędzia Sławomir Lewandowski

Protokolant: sekr. sąd. Barbara Urtnowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lipca 2020 roku w C.

sprawy z powództwa Agencji Mienia Wojskowego w W. Oddziału

(...) w B.

przeciwko D. S.

o zapłatę

orzeka :

I. Oddala powództwo o zapłatę kwoty 5 435,69 zł (pięć tysięcy czterysta trzydzieści pięć złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 01 listopada 2006 roku do dnia zapłaty.

II. Umarza postępowanie w pozostałej części.

III. Zasądza od powoda (...) w W. Oddziału (...) w B. na rzecz pozwanego D. S. kwotę 1200,00 zł. (tysiąc dwieście złotych) z tytułu zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) w W. Oddział (...) w B. w pozwie z dnia 03 marca 2007 r. skierowanym przeciwko W. S., A. S. i D. S. domagał się: zasądzenia od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwoty 6482,88 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 5778,21 zł. od dnia 01 listopada 2006 r. do dnia zapłaty i od kwoty 250,04 zł. od dnia 01 listopada 2006 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanych na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania powódka wskazała, że pozwani są najemcami lokalu mieszkalnego wchodzącego w skład zasobu mieszkaniowego powoda, położonego w C., przy ul. (...), który to lokal podlega przepisom ustawy z dnia 22 czerwca 1995 roku o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej /Dz. U. z 2005 roku Nr 41, poz. 398 z późn. zm./, mocy postanowień jej art. 14 i 16 oraz Statutu (...)ustanowionego rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 23 czerwca 2004 roku (Dz. U. Nr 148, poz. 1558 z późn. zm.). W myśl przepisów art. 36 cytowanej ustawy, w związku z art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. Nr 116, poz. 1203 z późn. zm./, nie uiszczone w obowiązujących wysokościach i terminach opłaty za używanie lokalu oraz opłaty pośrednie (t. j. w terminie do piętnastego dnia każdego miesiąca), podlegają wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości ustawowej, przymusowemu ściągnięciu na podstawie tytułu wykonawczego, w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 roku - Kodeks postępowania cywilnego. W w/w lokalu mieszkalnym oprócz pozwanego wyszczególnionego w pktcie 4.1., uprawnionymi do zamieszkania są pełnoletnie osoby wyszczególnione w pktcie 4.2., a zatem z mocy postanowień art. 688^(1) Kodeksu cywilnego, pozwani objęci

niniejszym pozwem odpowiadają solidarnie z najemcą za zapłatę zaległych opłat za używanie lokalu i opłat pośrednich. Powód ustalił, że należne opłaty za używanie lokalu i opłaty pośrednie nie są uiszczane w obowiązujących wysokościach i terminach, wskutek czego, wobec pozwanego zostało skierowane wezwanie do dobrowolnej zapłaty należności w terminie 14 dni od doręczenia wezwania. Powód sprecyzował również, iż na dochodzone pozwem roszczenie w kwocie 6482,88 zł. składają się następujące należności: 5.778,21 zł. tytułem należności głównej wg stanu na dzień 31.10.2006 roku, 450,32 zł. tytułem odsetek ustawowych naliczonych przez powoda na dzień 31.10.2006 roku, 250,04 zł. tytułem opłaty za fundusz remontowy wg stanu nadzień 31.10.2006 roku i 4,31 zł. tytułem odsetek ustawowych naliczonych przez powoda na dzień 31.10.2006 r. od w/w funduszu. (k. 1 – 2)

W/w sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą (...). W dniu 23 marca 2007 r. (...)wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, nakazując pozwanym: W. S., A. S. i D. S., aby zapłacili solidarnie powodowi kwotę 6482,88 zł. z 11,5 % odsetek w stosunku rocznym od kwoty 6028,25 zł. począwszy od dnia 01 listopada 2006 r. do dnia zapłaty, z uwzględnieniem zmian stopy odsetek ustawowych, określonej rozporządzeniem Rady Ministrów, wydanym na podstawie art. 359 § 3 k. c. oraz kwotę 250 zł. tytułem kosztów procesu, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo wnieśli w tymże terminie sprzeciw. Odpis w/w nakazu zapłaty został wysłany przez Sąd m. in. pozwanemu D. S. z pouczeniem o przysługującym pozwanemu prawie do wniesienia sprzeciwu, przesyłka pocztowa zawierająca w/w odpis nakazu zapłaty wysłana na adres pozwanego D. S. została podwójnie awizowana i – następnie – zwrócona nadawcy. Następnie zostało stwierdzone, że w/w nakaz zapłaty uprawomocnił się w dniu 28 kwietnia 2007 r. i tego samego dnia wydano powodowi odpis tego nakazu zapłaty z klauzulą wykonalności. (k. 1 – 2, 14 i 16).

Pismem z dnia 02 lipca 2019 r. pozwany D. S. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 23 marca 2007 r. W sprzeciwie pozwany zaskarżył w/w nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa z uwagi na brak legitymacji biernej po stronie pozwanego oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania sądowego, przy uwzględnieniu kosztów zastępstwa procesowego dla radcy prawnego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł. z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że powodem złożenia sprzeciwu jest fakt iż, od 2004 roku pozwany nie zamieszkuje pod adresem w C. ul. (...), ponieważ wyprowadził się do ciotki Z. C. zamieszkałej w C. przy ul. (...). Następnie w latach 2005 do 2006 roku przebywał w wojsku. Po powrocie z wojska w 2007 r. pozwany wyjechał do Hiszpanii, gdzie zamieszkuje do dnia dzisiejszego. Pozwany wskazał, że nie jest on dłużnikiem powoda, bowiem od 16 lat tam nie mieszka i nie przebywa, zaś dług w całości wygenerowali jego rodzice, którzy tam zamieszkiwali. Pozwany D. S. wniósł także o przywrócenie mu terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 23 marca 2007 r. (k. 21 – 26).

Sąd Rejonowy w Chełmnie postanowieniem z dnia 28 listopada 2019 r. stwierdził, iż sprzeciw pozwanego D. S. od nakazu zapłaty z dnia 23 marca 2007 r. został wniesiony w terminie i odrzucił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu. Sprawa ta – po zarządzeniu wpisania jej pod kolejny numer do repertorium C - została zarejestrowana pod sygnaturą (...) (k. 39 – 40).

Z dniem 01 października 2015 r. (...)połączyła się z (...). Zgodnie z dyspozycją art. 121 i 120 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o Agencji Mienia Wojskowego (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 231) połączona Agencja otrzymała nazwę (...) Zgodnie art. 120 ust. 2 w/w ustawy, połączenie agencji nastąpiło przez przejęcie (...) przez (...) Nastąpiła także - na podstawie art. 120 ust. 3 w/w - ustawy sukcesja generalna, t. j. (...) w związku z przejęciem (...)

wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki (...), bez względu na charakter stosunku prawnego, z którego te prawa i obowiązki wynikają.

Pismem z dnia 16 grudnia 2019 r. powódka(...), uznając fakt odbywania przez pozwanego D. S. zasadniczej służby wojskowej od sierpnia 2006 r. do kwietnia 2007 r. w 3 Pułku (...) (...), JW nr (...) w C., wniosła o zasądzenie od tego pozwanego kwoty 5435,69 zł., na którą składają się następujące należności: 4993,70 zł. tytułem należności głównej według stanu na dzień 31 lipca 2006 r., 441,99 zł. tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych przez powoda na dzień 31 października 2006 r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 01 listopada 2006 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, cofając jednocześnie częściowo pozew w zakresie przekraczającym w/

w kwotę. W piśmie tym powódka podniosła, iż w świetle obowiązujących przepisów na dzień wniesienia powództwa, zgodnie z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie opłat za używanie lokali mieszkalnych i opłat pośrednich (Dz. U. z 2005 r. Nr 14 poz. 118 z późn. zm.), osoba zamieszkująca w lokalu mieszkalnym zawiadamia niezwłocznie, pisemnie właściwy miejscowo organ Agencji o wszelkich zmianach mających wpływ na wysokość opłat. Niewątpliwie taką okolicznością, mającą wpływ na wysokość opłat, jest opuszczenie lokalu mieszkalnego przez lokatora. Taka pisemna informacja nie została dostarczona do tut.(...)w B.. Nadmienić należy, że pozwany D. S. na dzień wniesienia pozwu zameldowany był w lokalu mieszkalnym położonym w C. przy ul. (...), a Agencja nie dysponowała informacją, że pozwany opuścił przedmiotowy lokal. Dodatkowo, to pozwany D. S. dokonał zdania lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...) do dyspozycji Agencji w dniu 18.09.2012 r. (k. 47).

Pełnomocnik pozwanego D. S. na rozprawie w dniu 17 lutego 2020 r. wyraził zgodę na częściowe cofnięcie pozwu przez stronę powodową, wniósł o oddalenie powództwa w pozostałej części i zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym również kosztów należnych od cofniętej części pozwu. (k. 75).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Pozwany W. S. był najemcą lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...) pod nr (...), który znajdował się w zarządzie (...)w G.. Z tytułu użytkowania lokalu najemca był zobowiązany do uiszczania wynajmującemu, tzn. Wojskowej Agencji Mieszkaniowej Oddział Terenowy w G., czynszu oraz innych opłat. Wraz z pozwanym W. S. w dacie zawarcia w/w umowy zamieszkiwali również: jego żona – pozwana A. S. oraz jego syn D. S., który w dacie zamieszkania w lokalu przy ul. (...) w C. był małoletni.

(okoliczności niesporne)

W 2004 r., w którym to roku osiągnął pełnoletniość, pozwany D. S. - w związku z nieprozumieniami z ojcem, który nadużywał alkoholu - wyprowadził się z lokalu mieszkalnego znajdującego się w C. przy ul. (...) pod nr (...) i zamieszkał wraz z siostrą ojca – Z. C. w jej mieszkaniu położonym w C. przy ul. (...), tam też przeniósł wszystkie swoje rzeczy. Nie wymeldował się jednak z poprzedniego adresu zamieszkania. Pozwany D. S. zamieszkiwał wraz z ciotką Z. C. do czasu, kiedy to został powołany do zasadniczej służby wojskowej, którą odbywał w okresie od 02 sierpnia 2006 r. do 25 kwietnia 2007 r. Po zakończeniu służby wojskowej D. S. przez kilka miesięcy mieszkał u swojej babci na Osiedlu (...) w C., pomagał jej, a następnie wyjechał zagranicę, gdzie zamieszkał. W dniu 03 czerwca 2008 r. pozwany D. S. został wpisany do Centralnego Rejestru Cudzoziemców prowadzonego przez Komendę Główną Policji i (...) (...), jako rezydent w(...). D. S. zamieszkiwał wówczas w (...), gdzie mieszka do chwili obecnej .

(dowód: zeznania świadka Z. C. – k. 58,

informacja z Urzędu Miasta w C. z dnia 08.07.2010 r.

i 09 lipca 2010 r. – k. 56, potwierdzone kopie rozkazów dziennych wydanych

przez Dowódcę 3 Pułku M. – (...) z dnia 03.08.2006 r. i 24.04.2007

r. – k. 34 – 35, zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu Obywatela Unii

(...) z dnia 03.06.2008 r. wraz z tłumaczeniem na język polski

– k. 32 – 33)

Pozwany D. S. przyjeżdżał na krótko do Polski. W 2012 roku przyjechał, aby pomóc swojemu choremu ojcu w przeprowadzce z zajmowanego dotychczas przez niego mieszkania w C. przy ul. (...) do nowego mieszkania. Pozwany D. S. zatrzymał się wówczas u swojej ciotki Z. C. i u swojej babci i - działając w imieniu swego ojca - dokonał w dniu 18 września 2012 r. zdania lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...).

(dowód: zeznania św. Z. C. – k. 58,

kopia protokołu zdania mieszkania z dnia 18.09.2012 r. – k. 53 – 55)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów złożonych w sprawie wyżej szczegółowo opisanych, takich jak: informacja z Urzędu Miasta w C. z dnia 08.07.2010 r. i 09 lipca 2010 r. (k. 56), potwierdzone kopie rozkazów dziennych wydanych przez (...) M. – (...) z dnia 03.08.2006 r. i 24.04.2007 r. (k. 34 – 35), zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu Obywatela Unii Europejskiej z dnia 03.06.2008 r. wraz z tłumaczeniem na język polski (k. 32 – 33) i kopii protokołu zdania mieszkania z dnia 18.09.2012 r. (k. 53 – 55) oraz na podstawie zeznań św. Z. C. (k. 58), którym to dokumentom Sąd dał wiarę, gdyż ich autentyczność nie była przez strony kwestionowana. Podobnie Sąd uznał za wiarygodnie zeznania świadka Z. C., albowiem nie było podstaw, aby zeznaniom świadka odmówić wiarygodności, a nadto zeznania te znajdują potwierdzenie w dokumentach złożonych w sprawie.

Powódka (...) w W. Oddział (...) w B. dochodziła pierwotnie od pozwanych solidarnie zapłaty kwoty 6482,88 zł. – łącznie ze skapitalizowanymi odsetkami naliczonymi na dzień 31 października 2006 r., uwzględnionymi w powyższej kwocie - wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 5778,21 zł. od dnia 01 listopada 2006 r. do dnia zapłaty i od kwoty 250,04 zł. od dnia 01 listopada 2006 r. do dnia zapłaty - z tytułu opłat za używanie lokalu mieszkalnego, położonego w C. przy ul. (...) za okres od 01 lipca 2005 r. do 31 października 2006 r., co wynika z dołączonych do pozwu wezwań do zapłaty przeterminowanych należności, skierowanych przez powódkę do wszystkich pozwanych.

Art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 roku o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu obowiązującym w okresie, którego dotyczy żądanie pozwu (t. j. Dz. U. z 2005 r., Nr 41, poz. 398) stanowił, że osoby zamieszkujące w lokalach mieszkalnych od dnia wydania decyzji o prawie zamieszkiwania uiszczają opłaty za używanie lokalu w wysokości nie większej niż 3 % wartości odtworzeniowej w skali rocznej, określonej na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 3, oraz zaliczki na opłaty pośrednie w terminie do piętnastego dnia każdego miesiąca, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3. Za datę wpłaty przyjmuje się dzień wpływu opłaty na rachunek bankowy Agencji lub wpłaty do kasy Agencji. Z kolei art. 37 ust. 2 w/w ustawy przewidywał, że za uiszczenie opłat za używanie lokalu i opłat pośrednich z tytułu zajmowania lokalu mieszkalnego odpowiadają solidarnie pełnoletnie osoby zamieszkujące w tym lokalu.

Z ustalonego przez Sąd w niniejszej sprawie stanu faktycznego wynika, że pozwany D. S. w okresie, którego dotycząca żądania zapłaty kwot z tytułu czynszu i opłat za używanie lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...) nie zamieszkiwał w tym lokalu mieszkalnym, gdyż wyprowadził się z niego już w 2004 r. Z zeznań świadka Z. C. wynika, jaka była przyczyna zdania właśnie przez pozwanego D. S. – a nie przez pozwanego W. S. - w dniu 18 września 2012 r. lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...). Mianowicie pozwany D. S. przyjechał wówczas z miejsca swego zamieszkania, t. j. z Hiszpanii, aby pomóc swojemu choremu ojcu W. S. w przeprowadzce, nie zamieszkując już od wielu lat w w/w mieszkaniu w C..

Mając powyższe na uwadze należy, zdaniem Sądu, stwierdzić, że pozwany D. S. nie był zobowiązany - przy uwzględnieniu brzmienia art. 37 ust. 2 ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu wówczas obowiązującym - do uiszczania jakichkolwiek należności dochodzonych pozvem w niniejszym postępowaniu. Nie zmienia tej oceny fakt, że pozwany D. S. był zameldowany w przedmiotowym lokalu mieszkalnym w okresie dochodzonym pozvem, gdyż zobowiązanie do zapłaty opłat za przedmiotowy lokal jest związane z faktycznym stałym zamieszkiwaniem w lokalu, a nie jedynie z zameldowaniem w tym lokalu, które jest jedynie zagadnieniem administracyjnym. Należy nadmienić, że także brak zawiadomienia o opuszczeniu mieszkania przez pozwanego D. S. nie powoduje istnienia jego odpowiedzialności za należności dochodzone pozvem w niniejszej sprawie, a nadto powoływane przez powoda rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie w sprawie opłat za używanie lokali mieszkalnych i opłat pośrednich (Dz. U z 2005 r., nr 14 , poz. 118), zawierające § 6 ust. 4 stanowiący, że osoba zamieszkująca w lokalu mieszkalnym zawiadamia niezwłocznie, pisemnie właściwy miejscowo organ Agencji o wszelkich zmianach mających wpływ na wysokość opłat, weszło w życie z dniem 09 lutego 2005 r., a więc po tym, gdy pozwany D. S. opuścił już przedmiotowy lokal mieszkalny i w następnym czasie już w nim nie zamieszkiwał.

Wobec powyższego Sąd, w punkcie I wyroku - mając na uwadze skuteczne częściowe cofnięcie pozwu przez stronę powodową - oddalił powództwo o zapłatę kwoty 5435,69 zł. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 01 listopada 2006 r. do dnia zapłaty.

W punkcie II wyroku Sąd – na podstawie art. 355 k. p. c. w zw. z art. 203 § 1 i § 4 k. p. c. - umorzył postępowanie w części objętej skutecznym częściowym cofnięciem pozwu, uznając, iż okoliczności sprawy nie wskazują, że częściowe cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III wyroku - na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k. p. c. w zw. z art. 100 k. p. c. - zasądając od powoda na rzecz pozwanego D. S. koszty zastępstwa procesowego poniesione przez tego pozwanego, zawierające w sobie również koszty zastępstwa procesowego należne pozwanemu od cofniętej części pozwu, ustalone przy uwzględnieniu daty wniesienia pozwu w niniejszej sprawie - t. j. 06 marca 2007 r. - zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 oraz § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 z późn. zmianami), przy uwzględnieniu § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).